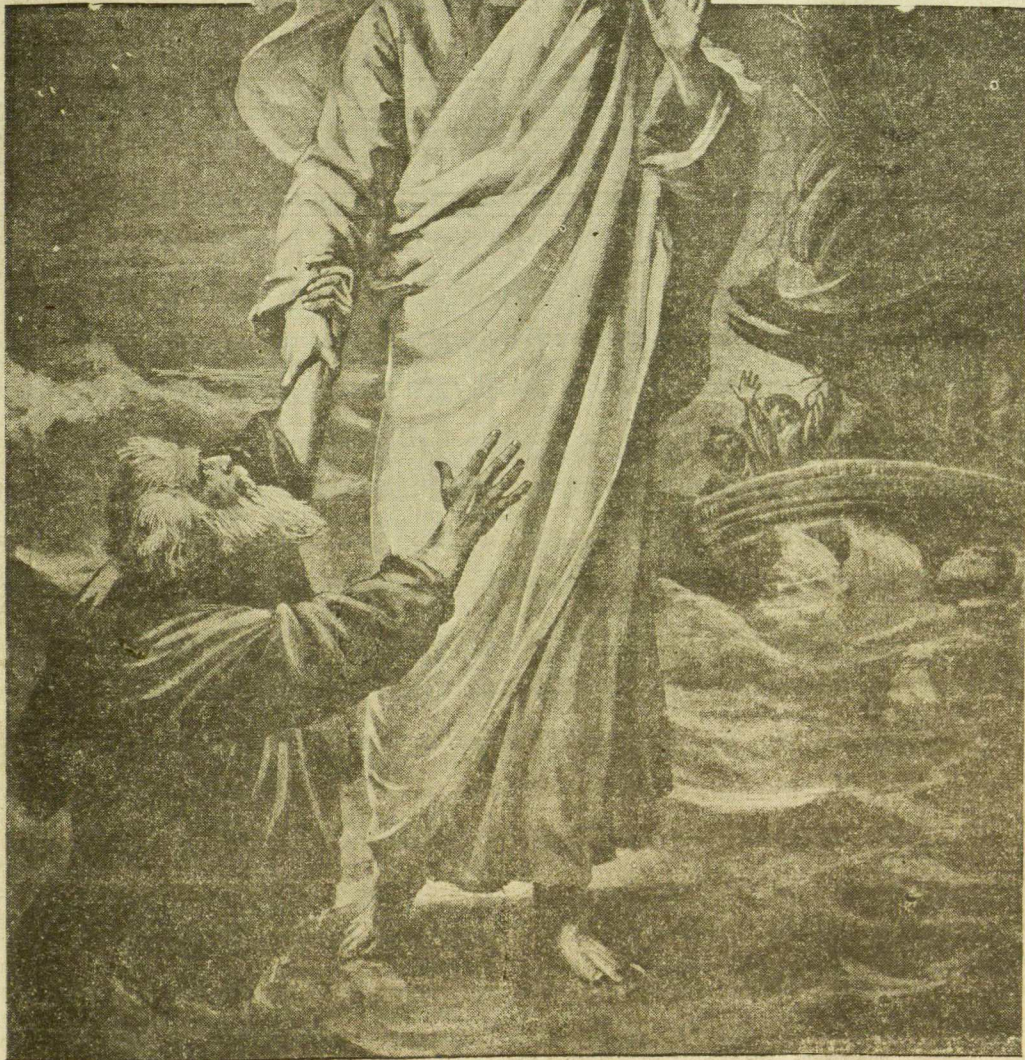

LAIVAS

No. 15. Metai VI

Bal. (April) 10, 1926

ŪRSR valet.
respubliknā
bibliotēka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

ATVELYKIO SEKMADIENIS.

L e k c i j a .

I JON. 5, 4-10.

BYLMIAUSIEJI, visa, kas yra gimę iš Dievo, nugali pasaulį: mūsų tikėjimas. Kas gi yra, kurs nugali pasaulį, jei ne tas, kurs tiki, kad Jėzus yra Dievo Sunus? Tasai yra, kurs atėjo per vandenį ir kraują, Jėzus Kristus, ne vien per vandenį, bet per vandenį ir kraują.

Ir Dvasia yra, kuri liudija, kad Kristus yra tiesa. Nes trys yra, kurie liudija dangiškai: Tėvas, Žodis ir šventoji Dvasia; ir tie trys yra viena. Ir trys yra, kurie liudija žemiškai: Dvasia, vanduo ir kraujas; ir tie trys yra viena. Jei mes priimame žmonių liudijimą, tai Dievo liudijimas yra didesnis, nes tai yra Dievo liudijimas, kurs yra didesnis, kad jis yra liudijęs apie savo Sunu. Kas tiki į Dievo Sunu, turi savyje Dievo liudijimą.

MANO VIEŠPATS IR MANO DIEVAS!

Viešpatie, Tu visa žinai! Tu žinai, kad aš Tave myliu.

Aš pažįstu savo piktadarystę ir mano nuodėmę yra nuolat mano akyvaizdoje.

Viešpatie, aš Tave seksiu, kur Tu tiktai eisi!

Imkite mano jungą ir mokinkitės iš Manęs, nes Aš esu romus ir nužemintos širdies — ir manyje rasite savo sielai poilsį.

Išsižadėk visų pranykstančių daiktų ir ieškok amžinų. Apsigyvenk manyje ir rasi gilios ramybės.

E v a n g e l i j a .

JON. 20, 19-31.

ANUO metu, tą pačią pirmą savaitę diena vakare, durims, kame buvo susirinke mokytiniai, esant uždarytom, dėl žvėdų baimės, atėjo Jėzus, atsistojo viduryje ir jiems tarė: Ramybė jums. Tai pasakęs, jis parodė jiems rankas ir šoną. Mokytiniai, pamatę Viešpatį,

džiaugėsi. Jis vėl jiems tarė: Ramybė teesie su jumis. Kain Tėvas mane siuntė, taip ir aš jus siunčiu. Tai pasakęs, jis kvėpė į juos ir jiems tarė: Imkite šventąją Dvasią. Kam nuodėmes atleisite, tos. Vieno iš dvylikos, Tomo, kurs vadinasi Dvytam jės atleistos, ir kam sulaikysite, jos sulaikytas, nebuvo drang su jais, kuomet Jėzus buvo atėjęs. Todel kiti mokytiniai jam sakė: Mes matėme Viešpatį. Bet jis jiems atsakė: Jei nepamatysiu jo rankose vynių perdurimų, neįdėsiu savo piršto į vynių vietą ir neįdėsiu savo rankos į jo šoną, netikėsiu. Po aštuonių dienų jo mokytiniai vėl buvo viduje ir Tomas draug su jais. Jėzus atėjo, durims esant užrakintoms, atsistojo viduryje ir tarė: Ramybė teesie jums. Po to jis tarė Tomui: Įdėk čia savo pirštą, matyk mano rankas, ištiesk savo ranką ir įdėk į mano šoną, ir nebuk netikėtis bet tikintis. Tomas atsakė ir jam tarė: Mano Viešpats ir mano Dievas. Jėzus jam tarė: Kadangi mane matei, Tomai, tu tikėjai; palaiminti, kurie nemato ir tikėjo. Jėzus padarė savo mokytinių akyvaizdoje dar daug kitų stebuklų, kurie neparašyti šioje knygoje. Taigi parašyta, kad tikėtumėte, jog Jėzus yra Kristus, Dievo Sunus, ir kad tikėdami turėtumėte jo vardu amžiną gyvenimą.

Viešpats Mano Ir Dievas Mano.

Šventas Grigalius labai gražiai sako: "Ar jus manote, kad tai netyčia atsitiko, kad iš karto su Apaštalais nebuvo Tamo(šiaus), o vėliau atėjęs, išgirdo; išgirdęs, abejojo; suabejojęs, palytėjo; palytėjęs, įtikėjo!"

Visa tai įvyko, Dievo Apveizdai taip sutvarkius.

Dievas žinojo, kad daug bus vėliau abejojantių tikėjimo dalykuose. Kad palikus vaistų jų abejonėms gydyti, Dievas surėdė, kad vienas Apaštalų smarkiai suabejojo apie svarbiausią tikėjimo tiesą, Kristaus prisikėlimą iš numirusių ir tik pats savo rankomis palytėjęs prisikėlusio Kristaus žaizdų, įtikėjo.

Apaštalas Tamas niekaip nenorėjo tikėti savo draugams, kitiems apaštalams, kuomet jie jam pasakojo, kad matė prisikėlusį Kristų. Tamas buvo kietas, kaip uola. Jis stačiai pasakė: "Kolei neregėsiu Jo padarytų vinimis žaizdų ir neįdėsiu savo piršto vinių vieton ir neįdėsiu savo rankos į Jo šoną, neįtikėsiu."

Bet štai Kristus visoje savo grožybėje po prisikėlimo pasirodo savo apaštalams ir tarp kitų dalykų sako Tamui: "Tamai, įdėk savo pirštus į vinių vietą, ištiesk savo ranką ir įdėk į mano šoną ir nebuk netikinčiu, bet tikinčiu." O Tamas, po to, prisipildęs gyvo ir gilaus tikėjimo sušunka: "Mano Viešpats ir mano Dievas."

Jau abejonių nėra. Tamas tiki. Jį priverčia įtikėti įvykio tikrumas. Jau

jis ne pasakojimą tik girdi, jis mato čia prieš save Patį Kristų, gyvą, prisikėlusį, Kurį taip neseniai matė nukankintą, mirusį ir palaidotą.

Tamas atsiverčia. Jis tiki. Jo abejojimas ir kelias, kuriuo jis abejojimą neteko ir giliai įtikėjo labiau kiekvieną įtikina į Kristaus prisikėlimą, negu kitų apaštalų greitas įtikėjimas.

Per Tamą Dievas davė abejojantiems gerų vaistų.

Kristaus Prisikėlimas iš numirusių yra vienas didžiausių ir svarbiausių Jo dievybės įrodymų. Visi Jo stebuklai buvo nuolatiniai Jo dievybės įrodymai.

Stebuklai negali įvykti be Dievo galybės. Taigi ir Jėzus Kristus, Kuris daug darė stebuklų, jų negalėjo daryti be Dievo galybės.

Aišku, Dievo galybė buvo su Juomi. Gi Dievas nei apgavikų, nei suvedžiotųjų neremia savo stebuklais. Taigi Kristus buvo teisingas. Jis save Dievu vadino. Ir tai turėjo būti teisybė, kitaip Dievas nebutų buvęs su Juomi ir nebutų Jo mokslo ir darbų rėmęs stebuklais.

Kristaus Prisikėlimas iš numirusių yra visų Jo stebuklų apvainikavimas, yra didžiausias Jo dievybės pamatas. Gi tąjį Prisikėlimą liudija visi apaštalai, šimtai Jėzaus mokinių, kuriems Jis prisikėlęs pasirodė, ypač tvirtas liudytojas — šv. Tamas apaštalas.

Kristus Pats prisikėlė iš numirusių, o ne kita kokia galybė jį prikėlė. Tai Jis pasakė senai da prieš mirtį, ku-

met kalbėjo: "Aš turiu galę paaukoti savo gyvybę ir turiu jėgą ją pasiimti atgal. Kaip Tėvas turi gyvybę Savyje, taip Jis davė ir Sunui turėti gyvybę Savyje. Aš esu Prisikėlimas ir Gyvybė."

Nei joks sutvėrimas neturi gyvybės pats iš savęs, bet yra gavęs ją iš Sutvėrėjo. Tik vienas Dievas turi Gyvybę Savyje, taigi ir Kristus yra Dievas.

Neigti šią tiesą yra išsižadėti ir pačios Krikščionybės. Nes jei Kristus

ne Dievas, tai Jis skelbė netiesą vadinamas save Visagalio Sunumi, reiškia ir visas Jo mokslas abejotinas.

Nebereikalo tat Dievas Jėzaus Kristaus dievybę apsupo įvairiausiaiis ženklais ir stebuklais, kad neliktų mažiausios abejonės.

Kiekvienas, kas seka sveiko proto nurodymus, o ne savo geidulių norus, lengvai mato Kristaus dievybę, Jo paliktosios Bažnyčios mokslo teisingumą ir laiko tai savo dabartinio gyvenimo pamatu ir viltimi amžinojo.

Mano Jungtis Prieš Divorsus.

Divorsai, kaip užkrečiama liga, pagrobia kas kart vis žymesnę visuomenės dalį. Jie ardo šeimyninį gyvenimą; vaikus palieka be išauklėjimo. Negana to, vaikams duoda blogiausią pavyzdį ir pastumia juos į įvairių nedorybių glėbį.

Nėra abejonės, kad divorsai, kurie yra laužymu Dievo ir Bažnyčios įstatymų, kartu veda prie niekinimo ir valstybės įstatymų.

Pati valstybė surengė sau bausmę dėl savo šventvagiško pasikėsinimo ant Moterystės sakramento šventumo.

Katalikų Bažnyčia drąsiai stojo ginti Moterystės ryšių nesuardomybę ir pasmerkė valdžios įsikišimą į Moterystės reikalus ir pripažinimą divorsų kaip leistiną, teisėtą dalyką.

Divorsų maras jau ir protestonų vyskupams ir pryčeriams, pradėjo da-

ėsti. Iš jų vyskupas Mannigas šaukia visas Bažnyčias jungtis kovoti tą baisų socialį ir moralį blogą, tai yra, divorsus. Dieve duok, kad protestonų Bažnyčios nors dabar imtų kovoti divorsą, kurį Kat. Bažnyčia kovojo nuo pat pradžios.

Nubaudė už išjuokimą tikybos apeigų.
Skuodas. Šių metų vasario 9 dieną Skuodo nuvažos Taikos Teisėjas nagrinėjo įdomią bylą. Praeitų metų gruodžio mėnesio 7 dieną vakare, pakvietė vietos vikarą kun. K. Prelgauskį pasilgonį pas kaž-kokią Jonaitaitę, kurios bute visą tą dieną buvę girtuokliaujama. Kunigas nuėjo. Kun. Prelgauskii atliekant šventas apeigas, už durų pasigirdo trukšmas, paskum žmonės įėjo vidun su pasibiaurėjimu papasakojo, kaip vietos euliganai P. Vaitkus ir du broliu Noreikai tyčiojosi iš kunigo ir iš apeigų, kalbėję taip biauriai, jog nei vienas nedrįso pakartoti tų žodžių. Rytojau dieną vietos dekanas, sukvietęs tuos žmones, surašė protokolą ir įteikė Valstybės Gynėjui. Taikos teisėjas priteisė minėtiems pasileidėjimams po tris mėnesius kalėjimo. Publikoj buvo girdėti balsų, kad to per maža!

Kun. I. Abromaitis, M. S.

Atsakymai į Papraščiausius Priekaištus Tikėjimui.

Jeigu ieškai, kodėl vienas sutvėrimas tobulesnis už kitą sakydamas, kodėl tasai čia padėtas, anasai ten; kodėl žiema šalta, o vasara šilta ir karšta; kodėl nun lietaus, o ne kita kada; kodėl tas turi turto, sveikatos, o kitas nustoja; kodėl tą liga kamuoja; kodėl tas kudikis miršta, o anasai senis vis gyvena; kodėl tas doras žmogus yra mirties auka, o anas piktadaris paliekamas?

— Aš tamstai atsakysiu, kad čia yra Dievo begalinė išmintis, begalinis supratimas, begalinė teisybė ir gerumas; Jisai yra taip sutvarkęs tokiu būdu ir tikiu, kad visa yra tinkamoje tvarkoje, nors mes neviską žinome.

Aš tamstai pasakysiu, kad teisingai įvertinti darbą, reikia jį pažinti įsakmiai; reikia jį svarstyti visapusiškai, net smulkmenuose, lyginti priemones su tikslu, kurio reikia pasiekti. Koks gi žmogus, koks sutvėrimas yra kuomet dalyvavęs Sutvėrėjo amžinųjų patarimų paslaptysė?

Virš viso butina yra įvertinti Apveizdės išmintingumą ir teisingumą deliai protingo ir laisvo žmogaus, amžinajam gyvenimui paskirto, galinčio gerą ir blogą daryti, esančio nuopelnų bei bausmės vertu.

Kartais, Viešpats nuolaidus iki mūsų silpnybei, Dievas savo teisingumą rodo šiame pasaulyje sėkmėmis, kurios yra paguodžiančios ir baisios. Nėra am-

žiaus, kuris nebutų buvęs tų žymių dieviškojo gerumo bei teisingumo ženklų liudininkas nedorybės, kurios buvo šėtonišku gudrumu paslėptos, iškeltos aikštėn nesuprantamu būdu; atkaklus bedieviai tapo sumalti tą valandėlę, kai jie tyčiojosi iš Jo ir niekino tą visuresantį Dievą, į kurį jie netikėjo.

1848 m. per Sudėtinio Seimo rinkimus Tuluzoje, bedievis agitatorius kalbino kaimiečius-balsuotojus, norėdamas suardyti jų nuomonėse visą religijos pagarbą.

Kalbėtojas draskė, griovė užpuolęs visus tikėjimo pamatus, net neigdamas Dievo buvimą. "Tegul Jis kalba tad" jis sušuko pakėlęs sugniauštą kumščią į dangų, "Tegul Jis šneka, jei Jis mane girdi."

Dar jis nepabaigė savo žodžių, kai baisus perkunas trenkė ir primušė burnotoją prie išsigandusių žmonių akių. Jis buvo laikomas negyvas, bet jis atsigavo po dviejų valandų.

Aš abejoju, kad paskui jis meldė kuomet naujų Dievo buvimo įrodymų.

Kitas ištvirkėlis, dar kaltesnis, be abejo, buvo baisesnis nubaustas 1849 m. miestelyje prie Caen. Tai buvo sėkmadienyje, per mišias. Tasai buvo su vienu savo sebru smuklėje netoli bažnyčios. Varpai ir jų skambėjimas sukėlė jo pyktį. Paleido tukstančius baisesnių keiksmų prieš tikėjimą ir dvasiškiją; pagriebęs taurę, ir statydama-

sis prieš savo sebrą ir savininką, kurie veltui mėgino jį numalšinti, jei yra Dievas, jis suriko, "tegul Jis sustabdo mane gerti šitą vyno taure". Ir tą pačią valandą jis puolė negyvas, paliestas apopleksijos. Galima sutikti tukstančius tokių įvykių. Tai yra pavyzdžiai, rasit žymes to teisingumo, kurį Dievas parodys ateityje.

Dievas gi parodo savo apvaizdą teisiesiems. Kiek vargo palengvinta be vilties. Kaip dažnai mes pajuntame esą Dievo gerumo įrankiais. Neturtėliai, vargšai ir geri krikščionys gali tai patvirtinti. Tie krikščionys, kurie gelbsti vargšams yra kaip ir veikianti apvaizda; tai gyvas apvaizdos patvirtinimas.

Kodel gi tad Dievas nevisumet parodo aiškiai savo teisingumo, gerumo, ir šventumo? Priežastis gan paprasta. Šitasai gyvenimas tėra diegu viso to pradžia, kas mus liečia ir Dievo veikimas mumyse, pabaiga tinkamiausiai laukiama amžinybėje, kur mes tepaveldėsime tikrąją savo esybės pilnybę. Šitasai gyvenimas yra tikėjimo laikas, kuriame tikime nematę, kuriame mes tikime, nežiurint kliučių, kurios yra priešingos tam kas vėliau bus parodyta mums, kuomet užtiesimas bus pakeltas.

Mes negalime niekuomet pamiršti amžinybės, kuomet svarstome žmonių darbus. "Kodel", sakome, "Dievas nubaudžia to baisaus piktadario"? Kodel tas engėjas lėbauja, o anasai, geras ir doras, kenčia vargą? Kaip Dievas rupinas tais dalykais? Kur Jo teisingumas? Kur Jo išmintingumas? Kur

Jo gerumas?"

Ta amžinybė, kuri aiškina tą paslaptį, yra teisinga ir išmintinga atlyginti nykstančia šio gyvenimo manta de! gero, padaryto ant žemės, to bedievio, to nusidėjėlio, kurio amžinybėje laukia pražutis. Dori žmonės, pasaulio skaitomai taip nelaimingais, atsilygino bėgančiais vargais bausmę, priklausančią jiems už mažesnes nuodėmes, kurias, savo silpnybėje, jie papildė; linksma amžinybė bus jų doros vainikas.

Amžinybės saikū mes turime vertinti visa, kas įvyksta žmogaus gyvenime ant žemės. Beto mes negalime suprasti Dievo paskirimo mums.

Tad, atitaisykime savo pažiuras. Neteiskime daugiau visagalingąjį Teisėją. Nei tamsta nei aš, tam tikėk, nėsava taip toli pramatančiu, kaip Jisai.

Ką Jis daro, gerai padaro, ir jei Jis leidžia bloga įvykti, tai nuolat dėl didesnio gero.

Nubaudė valstiečių liudininkų vadus. Ko-vo mėn. 2 d. Skuodo Nuovados Taikos Teisėjas nagrinėjo Seimo atstovo Nikodimo Radžio bylą dėl valdžios ir jos įstaigų šmeižimo. Teisėjas, išklauses liudininkų, Radžiui priteisė vieną mėnesį kalėjimo, arba penkis šimtus litų pabaudos. Tą pačią dieną nagrinėjo ir Seimo atstovo Morkelio Jono bylą dėl neklausymo Skuodo milicijos įsakymo pertraukti mitingą, kur buvo kilęs didelis triukšmas. Liudininkai kaltę patvirtino. Morkeliui prikirpo septynias paras arešto arba 100 litų pabaudos. Be to, socialistų kurstytojas Burba Jonas buvo padavęs teisman Vlādą Kateivą delto, kad pastarasis viešai vadines jį vagimi. Teisme išklausti liudininkai ir perskaityti dokumentai, kurie rodo, Burba Jonas Telšiuose ir Skuode tikrai yra pasižymėjęs vogimu. Matote, kokie tat yra socialistų vadai.

Jėzus Pasirodo Dviem Mokytiniam.

(MINTYS MĄSTYMU).

I ŽANGLIAMASIS PUNKTAS. Įsivaizdink sau Viešpatį Jėzų sėdintį už stalo su dviem mokiniais tą valandą, kuomet laimindamas duoną duoda save pažinti.

II ŽANGLIAMASIS PUNKTAS. Prašyk malonės, kad Jėzaus gerumą čia pažintumei, kad Jį karščiaui pamylėtumei ir toliau sektumei savo gyvenime.

I PUNKTAS. Du mokiniu nuliudusiu eina į Emmaus.

Velykų Sekmadieny po pietų ėjo du mokiniai iš Jeruzalės į miestelį Emmaus atstu nuo Jeruzalės kokia $3\frac{1}{2}$ valandų kelio. Juodu buvo nuliudusiu. (Lk. 24, 12). Priežastys šio nuliudimo galima aiškiai išskaityti iš jų pasikalbėjimo tarp savęs ir su Išganytoju (Lk. 24, 14, 18, 19). Jų buvo trys. 1) Pirmoji priežastis buvo tai apgailėtinas Išganytojo gyvenimo galas. Jiems skaudu, kad toks didelis vyras ir pranašas ir tikras Izraelių Gelbėtojas (Lk. 24, 19, 20, 21) taip niekingai ir baisiai žuvo ir tai ačiu tautos vyresniųjų išdavimui. Jiems keista atrodo, kaip gi čia galima dar klausti, kodėl juodu yra nuliudusiu.—

Antroji priežastis, tariamasis Jėzaus veikalo darbo žlugimas. Prie tos nuomonės priedė juos pirmiausiai Jėzaus mirtis, bet dar daugiau aplin kybė, kad Jisai ligšiol, nors jau buvo trečia diena po mirties, nepasirodė iškilmingai ir šlovingai prisikėlęs iš numirusių ir neįvykdino žadėtųjų Izraeliaus išliuosavimą. Šito juodu laukė. Ir štai vietoje viso to, gauta žinia, kad grabas tuščias, o moterys skelbias mačiosios kokį ten angelų reginį? Tas viskas sudrumstė jų protą ir širdį, kad jie jau nežino ko laikytis. Jie dar negalėjo suprasti ir sutaikinti kryžiaus mirtį su Messijo pašaukimu ir uždaviniais. Vienu žodžiu Kryžiaus Paslaptis buvo tai — dalykas, kuris ypatingu būdu juos neramino, drumstė, nuliudino.

II PUNKTAS. Jėzus teikia jiems paguodos.

Taip mokiniams, jiems dviem nuliudusiems, einant keliu, štai Išganytojas prisiartinio nepažinamai prie jų ir savo pamokinimais ir

raminančiais žodžiais ištraukė iš jų širdžių erškėčių diglius.

1) Visų pirmiausiai pašalina Jėzus iš jų minčių pasipiktinimą dėl Kryžiaus. Jisai nurodo, kad Messijo kentėjimai ir mirtis nėra tai netikėtas dalykas, ne, jau šimtais metų buvo pranašų pranašauta, dar gi per tą savo Kryžių Jisai yra parodęs, kad yra tikras Mesijas. Išganytojas turbūt smulkiai bus išdėstęs jiems ir nupiešęs tą kilnų Messijo paveikslą, kuris yra nupieštas pranašuose. "Kristus turėjo kentėti ir taip įeiti į savo garbę" (Lk. 2). Toliau įtikrina Jėzus mokinius, kad (Kristus) Jisai yra tikrai prisikėlęs. Jisai vaikščioja su jais, mokina juos, valgo su jais, maino savo išvaizdą, kaip tik nori (Mk. 16, 12) ir išnyksta staiga jų akyse. Ir tuo būdu jie gali būti ramus dėl Jo likimo.

III PUNKTAS. Kuo užsipelnijo jie šios paguodos.

Kaip didis apsireiškia čia Jėzaus gerumas, malonumas, meilumas! Jisai neprašomas niekeno pats prisiartina prie mokinių, klausinėja jų užjausdamas jų nuliudimą, pamokina juos iš šv. Rašto ir tai viską daro tik dviem, ir tai ne apaštalams, bet paprastais mokiniams. Jėzus kalba kilniai ir raminančiai — kad mokinių širdyse dega (Lk. 24, 32), Jisai priima jų užkvietimą, sėdasi už stalo ir apsireiškia duoną laužydamas. Kai kurie šv. tėvų mano, kad Jėzus suteikė čia mokiniams Komunią šv. Tai būtų beribis Jėzaus gerumas! Tuomet Jisai paverstų užėigos stalą į Altorių ir apsireikštų mokiniams kaipo šlovingas aukščiausias Kunigas Naujo Įstatymo. Kokį gi įspudį daro vis tas į mokinius?

Visųpirmiausiai jie yra jau tvirtai įsitikinę, kad Kristus yra prisikėlęs. Jų visi abejojimai, neaiškumai dėl kentėjimų, dėl kryžiaus išnyko iš jų širdžių. Širdis dega meile ir džiaugsmu. Jie turi dar tiek drąsos ir jėgų — kad nieko nelaukdami ir į nieką neatsižūrėdami (jau buvo vėlus vakaras) grįžta skubiai atgal į miestą, kad pranešus apaštalams apie Jėzaus prisikėlimą.

Tretininkų Žinios.

KELIONĖ Į ŠV. PRACIŠKAUS JUBILIEJŲ 1926 M. IŠ LIETUVOS.

Reikalingiausios žinios kelionei yra sekančios:

1. Kad kelionė kiek galima pigiau apseitų ir, kad kuodangiausia toje kelionėje galėtų dalyvauti, todėl vengiame bereikalingų priedų.
2. Važiuoti tereikės tik vieną naktį; Alpių kalnus pervaziuosime dieną ir žymesnėse vietose išrupinta ilgesni sustojimai.
3. Kad kelionėje užlaikyti pranciškonišką dvasią, žiūrėsime kuo didžiausios lygybės. Skirtumas tik tas, kad, gal nevisi ta pačia klase važiuos. Valgis ir butas bus kiek galima visiems vienodas ir geras.

Kelionė manoma daryti nuo 6 dienos iki 21 d. spalio mėnesio. Kelionės tikslas: aplankyti Rymą ir pranciškonams svarbias vietas: Asyžių, Alverną ir Paduvą.

Nuvažiuojant keliausime per Miuncheną, Insbruką, Boloniją, Florenciją ir Rymą; sugrįžtant — per Asyžių, Paduvą, Veneciją, Vieną, Oberbergą ir Braslavą.

1. Breslavo išvažiuos trečiadienį 6 d. spalio. Iš Aukštosios Silezijos keleiviai atvažiuoja į Breslavą iš vakaro, o Rytprusių ir Lietuvos iki Berlyno. Reichenbache keleiviai susijungs į vieną traukinį. Miunchene pernaktuosime; 7 d. spalio apžiūrėsime Miuncheną ir po pietų važiuosime iki Insbruko ir čia pernaktuosime. 8 d. sp. vakare važiuosime į Florenciją. Šeštadienį (9 d. sp.) apžiūrėsime Florenciją; pramatoma ekskursija į Alverną (norintieji joje dalyvauti turės primokėti 9 (gold) markes). 10 d. spalio po pietų keliausime į Romą. Ten užtruksime nuo pirmadienio (11 d. sp.) iki penktadienio (15 d. sp.). 12 d. spalio tikimės gauti audienciją prie šv. Tėvo. Iš Romos, nuo 13 d. iki 15 d. sp. numatoma ekskursija į Neapolį — Capri. Norintieji toje ekskursijoje dalyvauti, turės primokėti 38 (gold.) markes.

Penktadienį, 15 d. spalio, važiuosime į Asyžių. Ten prabusime dvi dieni, kad galėtumėte aplankyti visas žymiąsias vietas. 17 d. spa-

lio vakare išvažiuosime į Paduvą. Paskui važiuosime į Veneciją, kur skiriama prabuti dvi dieni. 20 d. spalio važiuosime į Vieną, ten pernaktuosime ir 21 d. sp. keliausime toliau per Oberbergą į Breslavą. Iš Breslavo jau lietuviai vieni važiuosime namo — Lietuvon. Kelionė nuo Breslavo ir atgal kainuos: trečiaja klase 340 (g.) markių, antrąja klase apie 400 (gold.) markių. Suprantama, kad keleiviai iš Lietuvos atskirai turės sumokėti už gelžkelių iš namų iki Breslavo (ar Berlyno) ir atgal. Be to reikia turėti pinigų atsargos ir kitiems įvairiems reikalams. Jei atsiras virš 300 keliauninkų, galima tikėtis kainos papigimimo. Lietuvos kelionės komisijos pareiga išrupinti papigintą pravažiamą (gelžkeliais) Lietuvoje ir Prusuose (iki Berlyno).

KELIONĖS SĄLYGOS.

1. Norintieji dalyvauti kelionėje privalo, vėliausia, tris mėnesius prieš išvažiavimą pranešti kelionės komisijai. Pranešime turi būti pažymėta: vardas, pavardė, luomas, pilnas adresas, parapija, amžius, vedęs ar ne. Prie pranešimo reikia pridėti savo parapijos klebono liudymą. Reikia taip pat pažymėti kuria klase važiuos ir kokio norės pragyvenimo. Kelionės reikalais galima kreiptis: 1) Kun. Dekanas Sarapas, Radviliškis ir 2) kun. Klebonas Norvaiša Šetoje, Kedainių apskr. Ten galima sužinoti visas kelionės smulkmenas.

Jei pasikeistų valiuta, gelžkelis pabrangtų, butų įvesti ar pakelti muitai kitose šalyse ir tam panašūs dalykai, tai kelionės kaina dar gali pasikeisti.

2. Pakietai. Ant kiekvieno pakieto turi būti užrašyta savininko vardas-pavardė ir vietos numeris; prikabinamuosius adresus parupins kelionės vedėjas. Bendras valyzų dydis nedidesnis, kaip 80 centimetrų ilgio, 50 cm. pločio ir 15—20 cm. aukščio. Be to dar galima turėti rankinę mažą valyzėlę. Kuprinės ir maišai negeistina. Negalima imti daiktų, kurie munitu draudžiami.

Ž I E D E L I A I

Vertē Kun. P. M.

Kun. Baronas Ottons P. Fon Hans.

1894—1924.

Dar prieš krikšto priėmimą tėvas, norėdamas vaiką nuo to sumanymo suturėti 1913 m. išsiuntė jį į gilią Rusiją, į m. Serpuchovą, kur nėra katalikų bažnyčios. Tuomet Ottons nors šventadieniais važiuodavo į Maskvą, kad aplankyti bažnyčią ir šv. Mišių išklaudyti. Pavasarį 1914 m. Ottons iškeliaavo į Rygą ir birželio 28 d. Sopingosios Dievo Motinos bažnyčioje nuo kun. Liotera priėmė krikštą. Gimdytojai, labai supikę, prasidėjus karui, išsiuntė jį į Tulą, taip pat į gilią Rusiją. Tenai jis prisiglaudė prie vienos dievobaimingos Koreckų šeimynos. Atskirtas nuo savo gimdytojų šeimynos, netėkęs jų meilės, visą savo širdies suraminimą atrado pas Saldžiausią Jėzaus širdį, švenč. Sakramente ir iš ten sau sėmė pajėgų tolesniam pasitobulinimui. Tula buvo tuomi geresnė vieta už Serpuchovą, kad čia buvo katalikų bažnyčia ir klebonu buvo kun. Taujienis, kurs dabar klebonauja Ventspilyje. Ottons, pasidavęs jo vadovystei, tikrai šventai gyveno ir rengėsi stoti į dvasinę Seminariją. Bet aštrus Tulos klimatas ir silpna jo sveikata neleido jam ilgai gyventi tenai. Todel 1915 metais persikėlė į Vilnių, kur manė baigti gimnaziją ir paskui įstoti į seminariją, kaip pasižadėjo prie stebuklingo švenč. Ma-

rijos Aušros Vartų paveikslo. Atėjus vokiečiams į Vilnių, Ottons persikėlė į Petrapilį, kur užbaigęs šv. Kotrinos gimnaziją, įstojo ten pat į seminariją. Buvo susirgęs plaučių uždegimu ir kaip pats prisipažino, tik stebuklingai išgijo. Prieš Kalėdas tapo įvilktas į kunigų rubus. Galop Dievo malonė atmainė ir gimdytojų širdį ir ant Kalėdų pakvietė jį į savo namus, į Rygą. Su dideliu džiaugsmu Ottons grįžo prie savo gimdytojų, turėdamas viltį, kad ne tiktai jų širdis patrauks prie savęs, bet ir juos pačius sugražins į katalikų tikėjimą. Po Kalėdų nuvyko vėl į Petrapilį, į seminariją, o vasarą atgal prie tėvų sugrįžo 1917 m. Po atostogų išvažiavęs į seminariją jau Kalėdų šventėms negalėjo atvažiuoti į Rygą, nes staiga vokiečiai užėmė tą miestą. Taip pat negalėjo į Petrapilį sugrįžti. Aplinkybių verčiamas iškeliaavo į Vokietiją ir įstojo Munstere į seminariją, kurią užbaigęs, stojo į universitetą, į teologijos fakultetą.

1920 metais pargrįžo į Latviją ant J. E. arkivyskupo A. Springovičiaus konsekracijos, o ant rytojaus pats priėmė pirmus keturis šventimus. Po to vėl iškeliaavo į Vokietiją baigti aukštus mokslus. Duodamas ten k i t i e m s pamokas, kaip kiti studentai, — pelnė

sau pragyvenimą ir tęsė toliau mokslą. Toks sunkus užsiėmimas kenkė jo sveikatai. Bet Dievas jo neapleido, atsirado draugų, kurie jam pagelbėjo. Ypačingai juomi rupinasi Friburgo vyskupas. Kad kelionės išlaidų išvengus, priėmė subdiakonato šventimus Srasburge nuo savo seno draugo, vyskupo Carufona Bulacha. Po tų šventimų grįžta į Munsterį, kur išdavęs paskutinius kvotimus, sugrįžo į savo gimtinę šalį Latviją. Aglyune 1921 m. rugpiučio m. 9 d. priėmė dijakono šventimus. o 28 to pačio mėn. kunigystę. Ir taip sulaukė to, ko nuo mažų metų troško. Ant primicijų išvažiavo į Liepoją, kur visa jo šeimyna su džiaugsmu dalyvavo ir maloniai priėmė visus atvykusius kunigus. Ypačingai tapo sujudintas jo tėvas tų iškilmių apeigomis. Vargšai tie liuteronai! Atskirti nuo Bažnyčios, savo tikros motinos, skursta klaidinguose prietaruose ir nežino, kur jų tikra laimė gludi.

Po primicijų, Spalio pradžioje kunigas Hans sugrįžo į Aglyunę, kad užimti paskirtą sau vietą dvasinėje seminarijoje. Vienok 1922 m. rugpiučio m. išvažiavo į naujai paskirtą vietą, Gudinius, kur jo susirgęs tėvas, priėmęs krikštą ir paskutinius sakramentus, persiskyrė su šiuo pasauliu kaipo katalikas.

1924 metais Hans dar rengėsi važiuoti į užrubežį mokslų baigti ir gauti daktaro laipsnį, bet dvasinė valdžia atrado didesnį reikalą paskirti jį į Vakarų klionus. Ten jis buvo vikaru ir mokyklų kapelionu. Neužilgo, pirm Velykų

šventės susirgo kun. dekanas Vaikuls, tad prisiėjo jam vienam aprupinti didelę parapiją. Per Velykas išvažiavo į Kreslavą, senus draugus aplankyti ir ten netikėtai susirgo karštlige, kurią užsikrėtė, kaip pats prisipažino, nuo ligoonio, aprupindamas jį šv. Sakramentais. Linksmindamas savo nuliudusius draugus, — juokavo, sakydamas, kad dabar eidamas trisdešimtus metus, gal sau taisyti karštą, nes tas jam esąs reikalingas. Ketvirtą dieną, tai yra po Velykų penktadieny pasijuto blogiaus ir prašė kunigo, kad išklaustų jo išpažinties. Sekmadieny priėmė paskutinius Sakramentus, o paskui juokaudamas pasakojo, kaip surengti jam laidotuves. Antradieny jau neteko sąmonės ir tik nuo karščių kartojo maldas ir šv. Mišių pradžia: "Judica me Deus". Su permainomis: tai geriau, tai blogiau, sulaukė penktadienio, kuriame atgavęs pilną sąmonę, gavo generalę absoliuciją ir atsisveikino su kunigais, vienašutine save sesere ir kitais draugais. Paskui visiškai neteko sąmonės, o vakare, kuomet bažnyčios varpai skambino ant "Dievo Angelas"... Kunigas Hans umai persimainė, pakėlė kis prie Švenč. Marijos paveikslo ir šviesi, linksma šypsena perbėgo per jo veidą ir nuleidęs jas, tyliai numirė. Lai ilsis ramybėje jo skaisti siela! Vai be abejo, ta palaiminta siela vartoja dangaus ramybę ir laimę ir kaip ligoje nuolatos meldėsi prie Išganytojaus už savo Aukštąjį Ganytoją ant žemės, taip dabar danguje meldžias už jį ir už tuos, tarp kurių dvasines priedermes pildė.

Katalikų Pasaulys

LIETUVA. — Kunigų atmainos Žemaičių vyskupijoje. Zigmantas Syrus Rietavo altarista paskirtas klebonu į Kaunatavą, Jonas Senkus, Plungės klebonas, perkeliamas klebonu į Žeimę, Jonas Petrošius kunigų seminarijos prokuratorius paskiriamas Plungės klebonu.

LIETUVA. — Skautų šventė Mariampolėje. Viso pasaulio Skautų globėjas yra šv. Jurgis, gi Lietuvos Skautų globėjas Lietuvos karalaitis šv. Kazimieras. Todėl kovo 4 d. šv. Kazimiero diena Mariampolėje tinkamai paminėta.

Iš pat ryto pusiau septintą val. jų burlai renkasi į Valst. gimnaz. aikštę. Prie savo žalių vėliavų jie prisegė juodus kaspinus: — nes Vilnius dar ne mūsų, tad kiekviena šventė liudėsiu privalo būti paženklinta. Tie juodi kaspiniai turi skautui kalbėti, kad jo širdis nelaisva ir negali ramiai džiaugtis, kol Lietuvos vėliava neužplevėsuos Gedimino kalne!

Išsirikiaavę Skautai nuvyko bažnyčion, kur 7 val. įvyko pamaldos su bendra šv. Komunija. Šv. Mišias laikė J. E. Seinų Vyskupas A. Karosas. Po Mišių Jo Ekscelencija prabilo į skautus. Jis džiaugėsi skautų organizacija ir pabrėžė, kad skautai, padėję savo organizacijos pamatą stipriausios religijos ir tautybės principus, ateityje galės tapti brangintiniais Bažnyčios sunumis ir tikrais savo krašto piliečiais. „To aš ir meldžiau per Mišias Aukščiausiojo“ — sakė Ganytojas.

Paskui suteikė susirinkusiems iškilmingą palaiminimą. Po pamaldų skautai grįžo gimnazijon rikiuotėje; lietus lijo smarkokai, bet jaunuoliai nebijo lietaus ir jaunųjų pasiryžimo drąsos nesulaikys ir didesnės kliutys.

Po pietų 1 val. sodno salėje majoras Butkus darė skautams paskaitą apie Vilnių ir kovas už Vilnių 1920 metais. Gerb. Kun. V. Mažonas papasakojo atsiminimus iš tų pat kovos metų. Buvo keletas gražių deklamacijų; vienas iš skautų pasakė gražią kalbą išreišdamas skautų pasiryžimą vaduoti Vilnių ir grąžinti jį motinai Tėvynei.

Susirinkime buvo ne tik skautai, bet ir šiaip mokinių didelis skaičius. Upas pakilus ir įspudžiai nepamirštami.

LIETUVA. — Graži mirtis. Mariampolės

ligoninėje kovo 7 d. mirė Ona Hosebeiniene, vokietė. Dar budama stiproka, 10 dienų prieš mirsiant, ji prašėsi kunigo, kad ją priimtų į Katalikų bažnyčią. Kun. Mažonas tuomet reikalą atidėjo. Už dviejų dienų ligonė vėl šaukėsi kunigo. Atvyko kun. Tilvytis. Ligonė prašėsi neatidėliojant priimti ją į Katalikų bažnyčios narių skaičių.

— „Aš gyvenau tarp katalikų; su jais giedodavau; moku poteries giesmes... Poteries kalbėti man vokiškai lengviau“.

Pasiteiravus pasirodė, kad ligonė tikrai žino neblogai visas reikalingas tikėjimo tiesas. Kunigas pasiūlė palaukti, kol išgis. Bet ligonė nesutiko.

„Aš lig mirties busiu katalikė... Aš vyro neturiu, o pas gimines vis tiek negyvensiu... Aš čia Mariampolėje rasiu prieglaudą... Kiek čia mano to amžiaus beliko?...“

Nenusileidžiant ligonei ir nenorint laukti, kun. T. atliko visas priėmimo į Kat. Bažnyčią apeigas. Visą tą pasikalbėjimą ir priėmimo apeigas matė ir girdėjo tame pat kambaryje gulinčios 5 ligonės ir ligoninės slaugytojos.

Ryto metą ligonei suteikta šv. Sakramentai, ir įrašyta į Škaplierius ir Ražančių, kuriuos gavusi ligonė karštai bučiavo, sakydama, kad dabar ji Marijos duktė. Girdint jos nuoširdžią maldą „Vater Unser“, matant jos gilų tikėjimą, džiaugsmą ir Dievo meilę, darėsi graudu visiems susirinkusiems.

Už savaitės ji mirė; kovo 7 dieną buvo atlaikytos pamaldos už jos vėlę. Ligoninėje gi susirinko giminų, pažįstamų ir nepažįstamų, kurie labai pyko ir sakė, per kunigų prievartą ji priėmusi katalikybę. Išgavo leidimą iš D-ro Bliudžiaus ir nusigabeno kuną į savo kapines.

Tai butų dar pusė bėdos, kad nenorėjo palaidoti kaip katalikės. Blogiau, kad škaplierius ir ražančių, kuriuos ji karštai bučiavo mirdama, „giminės“ sudraskė ir numetė.

Fanatizmas ir tamsa padarė savo. Gaila kad taip įvyko. Bet nemirštamoji siela nuėjo pas Dievą ir liudija, kad Kristaus Bažnyčia mirštantiesiems paguoda, mirusiems — prisikėlimas.

MALTA. — Vietinis vyskupas Caruana,

minėdamas šventuosius metus, padavė vietinei anglų valdžiai prašymą, kad iš priežasties šventųjų metų visi kaliniai būtų paliuosuoti ar jau bent jų bausmė sumažinta. Valdžia tą prašymą priėmė ir išdavė nutarimą, kad tų kalinių bausmė, kurie visam amžiui nuteisti kalėti, būtų sumažinta iki 20 metų; kiti, laikinai įkalinti, viso 35 žmonės visiškai paliuosuojami. Kuomet nutarimas buvo paskelbtas, buvo tuojuo įvykintas. Kalėjimas greitai ištuštėjo. Šitas įvykis davė progos matyti nepaprastų žmogaus širdies jausmingų reginių; ne mažą įspūdį padarė ir į visus krašto gyventojus.

PRANCUZIJA. — Karo metu Prancuzijoje kai kurios vietos labai nukentėjo. Daugiausia nuostolių pakėlė Reims miestas ir apielinės. Vietinis įvykis davė progos matyti nepaprastų žmogaus širdies jausmingų reginių; ne mažą įspūdį padarė ir į visus krašto gyventojus.

Karo metu Prancuzijoje labai nukentėjo dvasinis luomas; tukstančiai kunigų krito karo laukuose. 1913 metais prieš karą Prancuzijoje buvo 38,594 kunigai, po karo gi 1925 metais tebuvo tiktai 33,582; reiškia yra 5000 asmenų skirtumas. Ne stebėtina todėl, kad daugelis bažnyčių liko be kunigų, nežiurint jau to, kad daugelis parapijų neteko užtenkamos priežiūros. Kas aršiausia, kunigai daugiausia seni; naujos kartos visai nėra. Bet Dievo Apveizda savo dirvos neapleis. Vidurinėse mokyklose pilna jaunų pašaukimų į dvasinį luomą. Per šina jaunų pašaukimų į dvasinį luomą. Per šiuos 10 metų dvasiniai Prancuzijos katalikų reikalai labai nukentė, bet toliau vėl visa pasitaisys, kuomet šitie jaunikaičiai išišvęs kunigais.

AFRIKA. — Šiaurinėje Afrikoje plačiai veikia Baltosios Seselės, dirbančios tarp vietinių arabiškų tautų. Jųjų darbai neša didelius vaisius. Daugelis arabų priima katalikų tikėjimą, ypatingai tos mergaitės, kurios mo-

kosi seserų mokyklose. Linksmų davinų teikia tasai apsiereiškimas, kad Baltosios pradeda gauti daug pašaukimų į savo vienuolinį luomą iš arabų tautos. Arabės kandidatės nieku nėra žemesnės už europietes. Jos lygiai turi daug pasišventimo, pasiaukojimo ir didvyriškumo. Ir šitos prakilnios ypatybės teikia joms geros vilties, kad atėityje jos atneš daug gero savo arabų tautai.

KYNAI. — Nankino vyskupas Paris neseniai apvaikšėjo savo 25 metų vyskupavimo jubiliejų. Prie progos buvo iškelta pažanga, kuri pasireiškė Nankino vikariate (vyskupijoje), 25 metų valdymo vyskupo Paris. Dar 1922 metais tebuvo visame vikariate tiktai 76,820 katalikų, šandie gi jau esama 276,487 katalikai. Tai yra nepaprastas augimas. Per tą laiką vyskupas įšventė 121 jaunikaity į kunigus, jų tarpe 77 kiniečius ir 44 europiečius. Gražiausi katalikų darbuotės vaisiai reiškiasi mieste Šanghai, kame yra šv. Praneiškaus Ksavero gimnazija, kurioje mokosi 1,280 mokinių. Be įvairių gailistingumo įstaigų yra dar ir šiaip įvairių mokyklų, kuriose darbuojasi katalikų mokytojai — vienuoliai ir vienuolės. Gailistingosios Seselės turi nepaprastai gražių šv. Juozapo ligoninę, kuri yra gražiausiu pavzdžiu katalikiško gailistingumo.

SKANDINAVIJOS ATGIMIMAS. — Danija, Švedija, Norvegija, Finlandiją, Islandija ir kitos šiaurės šalys prieš Liuterio reformaciją buvo katalikiškos. Po tos reformacijos katalikų tenai kaip ir neliko. Dabar tenai yra katalikų tik apie 30.000.

Bet tose šalyse nuo nekurio laiko prasi-dėjo didesnis linkimas prie Romos Bažnyčios. Pirmiau Skandinavijos liuteriams pats minėjimas Romos sukeldavo neapykantą, o dabar, ypač pernai, Šventaisiais Metais, labai žymus liuteronų skaičius keliavo Romon dalyvauti iškilmėse ir prisirinko sau gražiausių įspudžių.

Šiais metais Skandinavijos katalikai rengia didelę tikybinę parodą liepos 11 d. Tai bus minėjimas vienuolikto šimtmečio nuo atkeltavimo į Skandinaviją šv. Ansgaro, vienuolio Benediktino, kuris skaitomas "Šiaurės Apaštalų".

Liuteronai ir darys savo parodą, bet ją atidėjo rudenii.

Lietuvos Žinios

Pavyzdingos vestuvės. Trakiškiuose, per užgavėnės A. Ambrozevičius apsivedė su Marijona Žiginskaite iš Netičkampio. Vestuvės pažymėtinos dėl jų pavyzdingo padorumo. Bažnyčioje, gražiai padabintoje, šliubas buvo su šv. Mišiomis, kurias laikė jaunosios brolis, kunigas Antanas. Per Mišias jaunieji ir jaunojo brolis, Juozas Liet. Universiteto studentas, priėmė Švenčiausiąjį. Iškilmei pritaikintą gražų pamokslą pasakė kun. Klebonas V. Dargis. Pasmeldę bažnyčioje, visas burys iškeliauo pirmą į jaunosios namus, o vakare visi parvažiavo į jaunojo namus. Blaiviai, padoriai, be ilgų triukšmų, linksmai ir protingai, pasiviečiojo, pasikalbėjo, padainavo, patrepsėjo ir nevēlyvai išsiskirstė. Atpasakoti nelengva, bet esančiam jaunųjų ir senųjų svečių tarpe tuojau darėsi aišku, kad čia padorus žmonės, katalikiškai džiaugiasi.

Nėra abejonės, kad tokiai pradžiai Dievas laimins iki trečiajai ir ketvirtajai kartai. Hgiausių metų!

K. L.

Gras vadovas — brangus daiktas. Šauliai. 1925 m. liepos mėn. į Šiaulius perkėlė uolų darbininką kun. K. Daukantą. Jis pasižymėjo savo darbštumu visose srityse, bet daugiausia jo dirbama "Žitiečių draugijoje".

Išrinkus dr. Jos pirmininku, daug kas padaryta.

Per susirinkimus gera tvarka nariai kiekvieną susirinkimą lanko gausingai. Be to, pirmininkas rengia turiningas paskaitas — "Apie naujos kartos auklėjimą". Tad drąsiai galima sakyti, kad to uolans darbininko dėka, tas kampelis kiek apsišvies. Girdėti, kad mūsų pirmininkas dabar ketąs rūpintis laikraščių, ypatinai "Vienybės", platinimu. Dieve, duok jam jėgų toliau taip darbuotis ir įvykdyti visus ketinimus. Kiti taip pat turėtų sekti jo pėdomis.

Užmiegęs kampelis. Karlėna. Jaunimo yra daug. Neseniai įsistiegė pavasarininkų kuopa, gyvuoja silpnai, nėra vadovų. Vietos kunigai ir kiti inteligentai, girdėti ketą padėti jaunimui lavintis. Šis gandas labai džiugina jaunimą ir jis tikisi, kad gandai virs tikra tiesa. *Varniškis.*

Suomiai pakviėtė mūsų ukininkus. Kas metai birželio mėnesį Suomijos ukininkų organi-

zacijos švenčia savo metinę šventę. Į tą šventę yra kviečiami ir kitų šalių ukininkai. Šventės metu įvyksta didelis ukininkų suvažiavimas ir iškylos į gražias ir matytinas krašto apylinkes. Ir šiemet suomiai pakviėtė į šventę Lietuvos atstovus. Musų ukininkų organizacijos nutarė siųsti savo atstovus į tą šventę.

Kėdainiuose kovo mėn. 1 d. įvyko Krikščionių Demokratų partijos apskrities suvažiavimas. Be abejojimo, Kėdainiuose laimės rinkimus katalikiškosios partijos.

Gražiai darbuojasi. Pajūris (Tauragės apskr., Šilalės valsč.). Pavasario kuopa, įkurta šių metų sausio 31 d. jau nemaža yra padariusi švietimo srity. Surengė savo nariams kursus. Juose dėstoma įvairių mokslo dalykų. Tik didelis vargas, kad negauna kursams tinkamo buto.

Vasario 16-tą surengė vakarėlį su paskaitomis apie Vilnių ir Lietuvos valstybės tvarkymą. Kuriamas choras, steigiama biblioteka. "Pavasario" užsisakyta 25 ekz. Narių kuopoj 50 suviršum. Dabartinę valdybą sudaro: P. Vladička (pirm.), L. Bartkus (vic-pirm.), O. Jančauskaitė (sekret.), D. Pukelaitė (izd.), ir B. Pociūtė (knyg.). Girdėti, valdyba ketanti rūpintis laikraščių, o ypatinai "Vienybės", platinimu. Duok, Dieve, kad tie ketinimai gerai sektųsi. Vietos socialistai nuleido nosis matydami, kad katalikai taip sparčiai organizuojasi.

Nė saviems nebėliki. Nendriškiuose, pas ukininką Montvilą vas. 28 d. susirinko iš apylinkės apie 70 žmonių. Seimo atstovas p. Josiukas laikė paskaitą. Jis išrodė, kaip kuri partija Seime rūpinasi Lietuvos reikalais. Savo žodžius rėmė dokumentais, skaitydamas Seimo stenogramas. Perskaičius ir kitų socialistų kalbas, sakytas Seime, visiems paaiškėjo, kad socialistai kito tikslo neturi, kaip tik panaikinti karalikų tikėjimą ir suardyti nuosavybę. Paskaitęs stenogramas, p. Josiukas tarė: "Manim netikėtumet, jeigu aš jums negskaitytčiau jų pačių žodžių". Socialistas P. K. sušuko: "Mes ir dabar netikim", bet negalėdamas ginčytis su faktais, supykęs išbėgo iš susirinkimo. Buvo iš to truputį juoko.

Buvęs.

MUSŲ DARBAI

WEST SIDE. Marijonų Kolegijos Remėjų vietinis skyrius, girdėti, rengiasi Balandyje turėti prakalbas ir išlaimėjamą Kolegijos nau-dai.

Šis skyrius mano labai smarkiai paugdyti Kolegijos Fondą.

Taip ir tinka. Pavasary viskas atgyja, pražįsta ir auga, tai ir su Fondu taip turėtų būti.

Galima spėti, kad kiti skyriai westsai-diškinui neužsileis, o tuomet ir visas reikalas smar-kiai paaugs.

— o —

Kiekvienam remėjui, įmokėjusiam Kolegi-jos Fondan 3 dol. be dvasinių dovanų iš Mari-jonų pusės dar duodamas tikiybinio turinio laikraštis "Laivas."

Remėjai, jį beskaitydami, įvertino ir jų dauguma, baigianties terminui, vėl savo narys-tės mokestį prisiunčia.

Nėra abejonės, kad esama ir tokių narių, kurie nemoka rašyti, arba užimti darbu neprisirengia nario mokesties atnaujinti. Jie ne-teks tokiu budu dvasinių privilegijų, butent, atlaidų ir Mišių ir jiems bus sustabdytas "Lai-vas."

Šių aplinkybių dėlei kreipiamės į mūsų nuoširdžius remėjus, kad jie pagelbėtų atnau-jinti nario mokestį, pasilikti po senovei prie Remėjų draugijos, naudotis privilegijomis ir stumti pirmyn Kolegijos įkurimo darbą.

Žinome visi labai gerai, kad Kolegiją įkurti, tai ne bakužę pasistatyti. Čia milžiniš-kas darbas ir reikalauja žymių išlaidų. Auko-jus vieną kartą 3 dol., atlikta gražus darbas, bet tai tik lašelis toje juroje išlaidų, kurių reikės statant Kolegiją. Tik išstvermingas rėmi-mas to užmanymo įvykimą pagreitins.

Remėjų Centras.

MARIJONAI IR SPAUDA.

Žmonės be gerų katalikiškų laikraščių, tai kaip neregiai nematą saulės šviesos. Toki žmo-nės dažnai daro klaidas ir kitus įveda klaidon del savo nežinojimo. Bet dar greičiau įvairūs nesąžiningi asmenys, suvedžiojami, neskaitan-

čius laikraščių žmones klaidina, apgauna, nu-skriaudžia.

Vienuoliai Marijonai, imdami tai savo demėsin čia, Amerikoje, jau nuo seniai leidžia laikraščius — dienraštį "Draugą" ir savait-raštį "Laivą." Ir pirmas ir antras stovi katali-kų ir lietuvių sargyboje. Juodu aiškina kata-likų reikalus, šviečia žmones, gina nuo priešų tikėjimą ir Bažnyčią, perspėja katalikus iš kur ir koki pavojai grėsia.

Šis darbas nelengvas. Jis reikalauja daug truso ir da daugiau išlaidų, bet užtai jo dvasiniai vaisiai žymus ir už visą vargą atlygina.

LIETUVOS MARIJONAI.

Lietuvoje Marijonai, sutvarkę didžiumą savo svarbiųjų reikalų, užsiėmė spauda.

Kovo 14 d. 1926 m. išleido pirmąjį savo naujo laikraščio numerį. Jis yra savaitraštis ir vadinasi "Šaltinis." Pirmąjį jo numerį lydi Arcivyskupo Jurgio Matulevičiaus ir Vy-skupo Antano Karoso palaiminimai.

"Šaltinio" Nr. 1 turinys, ypač įžanginio straipsnio, yra labai gražus, įdomus ir gyvas.

Galima džiaugtis ir linkėti, kad "Šalti-nis" tekėtų gausia srove, pasiektų koptačiausią visuomenę ir gaivintų ją savo kilnia dvasia.

"Šaltinio" kaina Amerikoje \$2.50. Adre-sas:

A. SIVICKAS,

Vytauto g. 19

Mariampolė,

LITHUANIA.

Kun. J. Židanavičius.

Kolegijos Fondan aukojo:

Auroros Lietuviai	\$80.00
Zapolskis Ant. Schiller Park, Ill.	5.00
Babickienė O. Brooklyn, N. Y.	\$3.00
Kaubrienė, Baltimore, Md.	3.00
Mikalauskiene K. Brooklyn, N. Y.	3.00
Litvinienė A., Chicago, Ill.	3.00
Kazakevičienė P., Brooklyn, N. Y.	3.00
Grinčiūnienė A., Brooklyn, N. Y.	3.00

Visiems Marijonų Kolegijos Remėjams ir Remėjoms nuoširdžiai ačiū. *Remėjų Centras.*

Klausimai ir Atsakymai

Šventa diena.

KLAUSIMAS. Dievo ir Bažnyčios įsakymai liepia šventą dieną švęsti, o "Laivas" leidžia trumpą laiką sau siuvinėt. Kaip čia tą visą suderinti?

"L." sk—jas iš *Nashua, N.H.*

ATSAKYMAS. Kaip Dievo 3-sis įsakymas yra bendrai pasakytas: "šventą dieną švęsk," taip Bažnyčios įsakymas tą Dievo įsakymą paaiškina, KAIP reikia švęsti. Reikia šventą dieną eiti į bažnyčią, išklausti šv. Mišių ir pamokslo. Likusį laiką draudžiama dirbti sunkus darbai. Bet šluoti, virti, piaustyti valgius, šerti gyvulius, apžiūrėti ligonius, Bažnyčia nedraudžia.

Jeigu-gi kas nori liuosą šventadieniais laiką pašvęsti vargšų naudai dirbdamas, tam turi suteiktą pop. Pijaus X teisę.

Fariziejai piktinosi, kad Išganytojas išgydė subatoje 18 metų sergančią moteriškę, bet užtai susilaukė smarkaus pabarimo. Fariziejai patys į nelaimę įkritusį gyvulį šventadienyje gelbėdavo, o žmogui pagelbėti nenorėjo.

Yra ir katalikų, tarpe žmonių, kurie apie savo šunis, kates, neraguotus sutvėrimus labiau šventą dieną rupinasi, negu apie našlaičių ir vargšų sušelpimą, paremia jei ne pinigų, tai bent savo darbu.

Žegnonė.

KLAUSIMAS. Kodel graiko-katalikai žegnojasi trimis pirštais, dėdami juos prie kaktos, lupų ir krutinės.

J. S. iš Waukegan, Ill.

ATSAKYMAS. Trys pirštai reiškia Trejybę ir taip žegnodamies jie vartoja taip vadinamą mažąją žegnonę, kaip pas mus kad kunigas žegnojasi Mišiose prieš Evangeliją.

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION, ETC., REQUIRED BY THE ACT OF CONGRESS OF AUGUST 24th, 1922.

Of "Laivas" (The Ship) published Weekly at Chicago, Ill., for April 1st, 1926, State of Illinois, County of Cook.

Before me, a Notary Public in and for the county of aforesaid, personally appeared Rev. V. Kulikauskas, who having been duly sworn according to law, deposes and says that he is the manager of the "Laivas" and that the following is, to the best of his knowledge and belief, a true statement of the ownership, management, etc., of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required, by the Act of August 24 1922 embodied in section 443, Postal Laws and Regulations, printed on the reverse of this form, to wit:

1. That the names and addresses of the publisher, editor, managing editor, and business manager are:

Publisher: Marian Fathers, 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill.

Editor: Rev. Dr. J. Navickas, 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill.

Managing Editor: None.

Business Manager: Vincent Kulikauskas, 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill.

2. That the owners are: Marian Fathers, 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill.

3. That the known bondholders mortgages and other security holders owning or holding 1 per cent or more of total amount of bonds mortgages, or other securities are: none.

4. That the two paragraphs next above, giving the names of the owners, stockholders, and security holders, if any, contain not only the list of stockholders and security holders as they appear upon the books of

the company but also, in cases where the stockholder of security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation for whom such trustee is acting, is given; also that the said two paragraphs contain statements embracing affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and securities in a capacity other than that of a bona fide owner; and this affiant has no reason to believe that any other person, association, or corporation has any interest direct or indirect in the said stock, bonds or other securities than as so stated by him.

Sworn to and subscribed before me this 31st day of March, 1926
 Rev. V. Kulikauskis
 Marie R. Judickis
 Notary Public
 (May commission expires Feb. 9th, 1930).

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrasi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrasi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUL. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo:

“Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė.” Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariškumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ūgų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
 Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
 KRAUTUVĖ

2338 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

“DRAUGA”

“Draugo” kaina Lietuvon tik

\$6.00 metams.

“DRAUGAS”

2334 So. Oakley Ave.
 CHICAGO, ILL.